

Photo Shoot

<h2 class="western"> </h2>

Jag befann mig inne i ett av de bortglömda rummen på sjukhuset och allt var lugnt. Jag hade laddat upp med piller, kaffe och sprit. Den gamla men ack så beprövade kameran låg på ett bord framför mig. Det var en Nikkon 3200. Inget fanzy men den fick jobbet gjort. Precis som mig.

Jag tog en klunk sprit och jag kände hur nerverna släppte lite. Jag var uppspelt. Kanske lite för uppspelt. Men jag var på sjukhuset och allt var lugnt.

Pillren var dyra men värt det.. Jag tog en näve till och sköljde ner det med en klunk whiskey. Jag hade inte råd att fucka upp det här giget. Så med hjälp av sprit och piller skulle det här flyta på smärtfritt. Fokuset infann sig och allting var bra.

Modellen var ett proffs och följde mina instruktioner väl. Dels på grund av pengarna men framförallt för att hon gillade det. Mjölkvit lyster och korpsvart hår med gröna hårda ögon. På ett sätt var hon galnare än mig.

Lugnet sänkte sig äntligen över mig igen och det var dags att skifta fokus. Sluta vara vek och börja bli farlig. Jobbet krävde ju det av mig så det var det jag fick göra helt enkelt.

En blodig ängel på ett kors av sprutor var beställt. De ockulta inslag med djurhuvud och ett Nekrogram av salt, blod och sperma ramade in korset av trasiga sprutor.

Ju grövre desto bättre för alla. Framför allt för mina skuldindrivare.

Natten var ung och andades av ett maniskt lugn där stormen alltid vara nära men alltid ett steg eller två bort.

De andades ett gemensamt andetag, den röda dörren ekade i sitt inre. Den gäckade mig och lovade sanningar som bara ritualen kunde leverera.

En blodig kniv i min hand. Blodet rinner varmt och förhåxande ur dina sår. En del ytliga och en del djupare. Djupa härliga sår som för evigt skulle finnas kvar på modellens kropp. Jag smakar på hennes blod och smaken får mig att rysa till. Jag tycker om det en aning för mycket för att det här ska vara hälsosamt. Frälsningen ligger nära nu. Den pockar och lurar och lovar makt och kunskap.

Vi låg, vi blödde, vi drack, skapade, vi knarkade adrenalin och dopamin. Vi var ensamma tillsammans i en värld av knark, sprit och sex.

Det var morgon och vi hade överlevt. Och allt var lugnt.

Det är bråttom nu. Jag återställer miljön så gått det går. Hoppet ligger nu i att ingen skall finna detta hemliga förslutna rum djupt djupt ner i kulvert systemet. Men vem lurar jag egentligen.

Inte ens de utstötta och brutna vågar sig så här djupt ner i systemet.

Ett mästerverk var beställt och ett mästerverk blev levererat. I tusenfalt.

Av Seth.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eether med Poeter.se id #222712 innehar upphovsrätten